

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТОСТИ

КЊАЗА СРЕСКОГ

МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСНИЦИ КЊАЖЕВСКОГ ДОСТОЈАНСТВА

ОДОБРИЛИ СМО И ОДОБРАВАМО РЕШЕЊЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ.

Да се у уредби од 20. Марта 1853. год. „о наплати свештеника за њихова свештенодејства“ (зборник VII. стр. 38) број под 4. који говори о печату протојереја, допуну овако:

„Ову таксу наплаћиваће свештеник и достављати дотичном протојереју или намеснику, а женик не мора ићи протојереју за печат.“

Наш министар просвете и црквених дела нека ово решење изврши.

21. Октобра 1871.

У Крагујевцу.

М. П. Блазнавац с. р.

Јов. Ристић с. р.

Јован Гавриловић с. р.

Министар просвете и црквених дела.

Д. Матић.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТОСТИ

КЊАЗА СРЕСКОГ

МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСНИЦИ КЊАЖЕВСКОГ ДОСТОЈАНСТВА

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ НАРОДНА СКУПШТИНА РЕШИЛА, И ДА СМО МИ ПОТВРДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО:

ЗАКОН

О пензионом фонду за удовице и децу умрлих чиновника.

Члан 1.

За осигурање ужитка удовица и деце упокојених чиновника, постоји нарочити фонд под именом „Пензиони фонд за удовице и децу умрлих чиновника“.

Члан 2.

Фонд овај као самостална правна личност ужива по закону сва права с овим својством скопчана и неће се моћи употребити никад ни на какву другу цел, осим на коју је овим законом опредељен. (Члан 1.)

Члан 3.

Фонд овај постоји под надзором државе, а на име министра финансије; њим рукује управа фондова. а рачуни о приходима и расходима истог фонда подnose се редовно сваке године Главној контроли на преглед.

Члан 4.

Управа овог фонда дужна је сваке године подносити министру финансије извештај о стању фонда и извод рачуна годишњег прихода и расхода његовог; и како овај извештај тако и извод рачуна јавно ће се преко званичних новина обнародовати.

Члан 5.

Новчани извори из којих се овај фонд образује јесу:

1. Редовни улози чиновника по 4% систематичне плате, коју чиновник ужива или је уживао.
2. Једномесечни вишци плате оних чиновника, који на веће звање поступе (авансују) или повишицу плате у истом звању добију.
3. Једномесечне плате свију чиновника, који ступају у државну службу.
4. Ванредни улози оних чиновника, који после 30-те године живота свог ступе у државну службу, и који су дужни у ово име положити проценат по првој плати за онолико година колико припада за све време преко 30 година.

5. Ванредни улози оних чиновника, који се ожене после своје 40-те године, и који ће платити половину процента по плати коју буду имали у време женитбе за онолико година колико имају преко 40 година старости.

6. Интерес на капитал фонда; и

7. Драговољни подарци.

Но ако би се показало да ови приходи фонда не буду довољни да подмирују расход, који се чини на пензије удовица и сирочади чиновничких, то ће се на предлог министра финансије а по саслушању државног савета указом књажевским проценат редовних улога (тачка 1. овога члана) сразмерно повисити.

Члан 6.

Сви чиновници без разлике како грађанског и свештеничког тако и војеног реда били ожењени или неожењени, били дејствителни или привремени или на расположењу правитељства или у стању покоја, или на издржању, имају право и дужност давати улоге у овај фонд по одредбама овог закона.

Члан 7.

И чиновницима, који својевољно државну службу оставе, или који дисциплинарним путем или пресудом грађанског суда за небезбестеће

кривице изгубе звање, или које правителство на основу §. 76. закона о чиновницима грађанског реда из службе одпусти, ако су провели пуних пет година у државној служби, даје се право да могу и даље по последњој плати улагати у овај фонд, и тако пензију из истог фонда за своју породицу осигурати. Но такви чиновници морају се за два месеца од дана уважене оставке или саопштене им на рецепис извршне пресуде или решења изјаснити да хоће и даље да улажу у фонд; јер ако у течају овога рока пропусте то учинити, губе свако даље право улагања, а тим њихове удовице и деца право на пензију.

Они пак чиновници, који на начин горе-изложени престану бити таковима, а нису провели пуних пет година у звању, немају право улагати у фонд и даље.

Члан 8.

Министри и посланици дају улоге у фонд по плати оног звања с кога су за министра или посланика наименовани, као што ће по истој плати и удовице и деца њихова пензију примати.

Но ако министар или посланик пре тога није био ни у каквој државној служби, улагаће у фонд, на плату од 1000 талира. Ако би такав министар или посланик навршио десет година службе у том звању, његова удовица и деца примаће пензију по плати од 1000 талира (§.

37. закона о чиновницима грађанског реда). У случају ако би такав министар или посланик оставку дао или из службе отпуштен био или умро пре него што је навршио десет година службе у том звању, вратиће се њему и односно његовој удовици и деци сав улог.

Члан 9.

Привремени чиновници дају улоге према плати звања на које су тако постављени; но удовице и деца привремених чиновника примају пензију по плати дјелствителног звања њиховог, а враћа им се све, што је привремени чиновник спрам плате дјелствителног звања свог више уложио.

А ако умрли привремени чиновник пре тога никаквог сталног звања није имао, то се удовици и деци његовој враћа све што је он у фонд уложио, а права на пензију немају.

Привременом чиновнику ако се врати на своје старо стално звање, повраћа се једномесечни вишак, који је на плату привременог дао, а пропенат му се невраћа.

Члан 10.

Контрактуалистама задржаваће се месечни улози као и дјелствителним чиновницима за време њихове контрактуалне службе. Ако из ове ступе у дјелствителну службу, узеоће им се по пропису 3. тачке члана 5. цела месечна плата. Ако контрактуалну службу оставе вратиће им се до тада

наплаћени улози; а ако у истој умру пре него би постали дјејствителни, исти улози вратиће се удовици и деци контрактуалиста, који би такову по себи оставили.

Члан 11.

Чиновник, који пресудом грађанског суда буде осуђен за безчестеће кривике на лишење звања или пензије, губи право даље у фонд улагати.

Члан 12.

Улози ма под којим видом у фонд ушли, из овог фонда враћају се само у оним случајима где закон овај то изречно опредељује, и то свагда без интереса.

Члан 13.

За полагање од стране чиновника улога споменутих у тачкама 2, 3 и 4 члана 5. прописане министар финансије опште правило из призрења на олакшицу исплате, и што се због наступивше међутим смрти чиновника неби могло на тај начин наплатити, наплатиће се из пензије чиновничке удовице и сирочади ако им ова припада; с друге стране неће се ненаплаћено тражити.

Члан 14.

Лица, која не примају из државне касе ни плату ни пензију ни издржање, а задржала су права у фонд улагати морају улоге тачно на концу свакога месеца давати.

Ко би пропустио кроз шест месеци припадајуће улоге дати, тај ће се решењем министра финансије позвати, да најдаље у течају три месеца дужне улоге с припадајућим интересом рачунећи 6% годишње управи положи. Ако и овај рок од три месеца протече, а позвани неплати управи што је дужан, то он губи право на даље улагање, а тиме и његова породица право на пензију.

Члан 15.

Улоге по члану 5. тачке 1 овог закона полаже државна каса у напред фонду на сва постојећа звања била ова попуњена или не; па у колико се после месечним одбитцима од плата чиновничких наплати, у толико фонд накнађује државну касу.

Члан 16.

Удовице и деца упокојених чиновника у опште, имају право на пензију из овог фонда од дана смрти мужа а односно оца по одредбама овог закона.

Члан 17.

Количина пензије равна је петој части, последње плате, на коју је улагано, ако дотични упокојени чиновник није више од 10 година улагао у фонд, а ако је улагао више од 10 година, онда са сваком даље навршеном годином расте пензија са један на сто.

Но ни у ком случају ова пензија не може бити мања од 60. талира ни већа од 600. талира годишње.

Члан 18.

За дуг мужевљев или очев, не може се ништа од пензије удовице и сирочади ни за извршење пресуде узети, ни под забрану ставити (§. 380, 471, тач. 9. зак. о поступ. суд. у грађан. парницама), а за дугове удовице и деце после смрти чиновникове учињене, не може се више од једне четвртине пензије на исту цел узети.

Члан 19.

Право на пензију из овог фонда губе и то:

1. Удовица: а, кад се преуда, или б, ако због каквог безчестећег злочинства буде осуђена (члан 18. тач. 3. крив. закона.)

2 Женска деца: а, кад се удају, или из узрока под б. у првој тачки наведеног.

3. Мушка деца: а, са навршетком 21. године живота, или и пре тога, ако би законом путем проглашена била за пунољетну, и б, такође из узрока у 1. тачки овог члана под б, казаног.

Члан 20.

Ни она удовица нема права на пензију, која се законом путем од мужа раставила, буди из кога узрока.

Члан 21.

Усвојена деца, а и пасторчад немају права на пензију,

Члан 22.

Удовице и сирочад чиновника могу пензију уживати и изван Србије. Сведоче о способности за примање пензије морају се од српских власти одоверити.

Члан 23.

Пензија се из фонда издаје по решењу надлежног првостепеног суда на захтевање удовице или одређених тудора, ако и деца има.

Члан 24.

Удовица и тудори обратиће се суду са захтевањем на пензије подневши му:

1. За случај ако је удовица с децом остала: а, извод из протокола венчаних, за осведочење њеног брака са умрлим јој мужем;

б.) Извод из протокола умрлих, за осведочење смрти мужевљеве;

в.) Извод из протокола крштених, за осведочење година старости и брачног рођења деце; и

г.) Сведочанство да су деца у животу.

2.) За случај ако је удовица сама остала: (а извод из протокола венчаних, и б.) извод из протокола умрлих, као што је у тачки 1. казано.

3.) За случај ако су деца сама остала: а,

извод из протокола умрелих родитеља; б, дотични извод из протокола крштених; и в.) сведочанство власти да су деца у животу.

Ако се изводи из црквених књига неби могли набавити, онда се место њих могу употребити и друга доказна средства.

Члан 25.

На овако захтевање суд ће извидивши ствар и саслушавши предходно заступника управе фондова, издати решење коме имено да се издаје пензија: матери или туторима или обојима. Обим решењем, ако против њега ни једна страна ништа приметити нема, обратиће се удовица или и тутори за примање пензије управи фондова, која ће одмах наредити, да се по решењу пензија коме треба издаје.

У случају ако би која страна, било удовица или сирочад, било заступник управе фондов са решењем не задовољна била, може се жалити касационом суду.

Члан 26.

За изводе из црквених књига, за сведочанства и потврђења власти и за решења судска односећа се на пензије удовица и сирочади чиновничких не наплаћују се никакве таксе.

Члан 27.

Удовицама и кћерима чиновничким, које би

једине без саучесника уживале пензију из овог фонда, може се по молби њиховој на предлог министра финансије и по одобрењу књаза на име удомлења издати једанпут за свагда највише трогодишња пензија, ако се то у интересу фонда за добро пађе, и ако се добије уверење да се оне неби могле без те помоћи удомити.

Ово благодејање издавање се после удаје удовице или кћери у року од 15. дана и то њој самој ако је пунољетна, а ако је малољетна туторима њеним, и тиме јој престаје право на пензију, коју ће до дана удаје примати.

Члан 28.

Чиновници, које овај закон у служби затече почињу одма по истом закону улоге давати, по породице њине добијају право на повећање пензије по овом закону због више година улагања (члан 17) тек онда, ако пет година по овом закону улог давали буду. Но ако чиновници сад у служби затекши се желе да им породице одмах постану учеснице користи, које даје овај закон у томе да им породица вишке пензије по годинама њихова улагања ужива (члан 17), могу то право задобити, ако вишак улога 1% за пет година припадајући, одма или у течају једне године дана фонду измире.

А ако би чиновник пре пет година умро, а

*Како чиновник буде умро пре пет година
породица њина неће имати права.*

није за сви пет година горњи вишак у 1% улога у фонд дао, онда ће се удовици или деци његовој вратити што је више од 3% улога дао.

Члан 29.

Овај закон ступа у живот од 1. Новембра ове године; и њиме се укида уредба о пензији удовица и сирочади чиновника од 23. Новембра 1845. године (збор. III. стр. 96.) са свима њеним допунама и изменама, као и сва остала одређења, у колико би била противна одредбама овог закона.

Препоручујемо нашем министру финансије, да овај закон обнародује и о извршењу се његовом стара; властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

21. Октобра 1871.

У Крагујевцу.

М. П. Блазнавац с. р.
Јов. Ристић с. р.
Јован Гавриловић с. р.

(М П.)

Видно и ставио државни печат
чувар државног печата

Министар правде,

С. Вељковић с. р.

Министар финансије,

Нанта Јовановић с. р.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТОСТИ

КЊАЗА СРБСКОГ

МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСНИЦИ КЊАЗЕВСКОГ ДОСТОЈАНСТВА

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ НАРОДНА СКУПШТИНА РЕШИЛА, И ДА СМО МИ ПОТВЕРДИЛИ И

ПОТВРЂУЈЕМО:

„да се §. 11. закона о порезу од 2. Октобра 1864. г. (збор. 17. стр. 278.) дода ово:

„Но она неочењена лица из задружних тежачких кућа, која у корист задруге по уверењу своје општинске власти по селима служе, не подлеже плаћању бећарског данка“.

Препоручујемо нашем министру финансије, да овај закон обнародује и о извршењу се ње-